

Р Е Ш Е Н И Е

№143

гр.Перник, 16 септември, 2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на седми септември през две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при участието на секретаря Т.М. и прокурора
....., като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 298 по описа за 2010г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

А.Т.А. *** - 184/13.V.2010 г.на Областен управител - област Перник, с която е отказано искането за отпускане на еднократно обезщетение на оспорващия, по реда на чл. 4 от ЗПГРРЛ. Жалбоподателят намира оспорвания административен акт за незаконосъобразен и иска отмяната му.

Представяващият ответника по жалбата, Областен управител на област Перник, оспорва жалбата и излага съображения да бъде отхвърлена.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е подадена от лице засегнато от постановления отказ в установените срокове и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

За съда е без значение какви са били обстоятелствата, поради които Жалбоподателят смята, че родствениците му са пострадали от Народната власт, както и какви са отношенията му с ПП ГЕРБ. Безспорно е, че Жалбоподателят претендира отпускане на еднократно обезщетение като внук на А.Н.М., починал през 1945^г - Безспорно е, съгласно удостоверението за наследници, приложено към административната преписка, че оспорващия е син на починал /безследно изчезнал/ син на репресираното лице.

Основният спор по делото е дали Жалбоподателят е или не е правоимащ по ЗПГРРЛ. Съгласно чл. 3, ал. 1 (Доп. - ДВ, бр. 12 от 2004 г., изм., бр. 29 от 2005 г.) от ЗПГРРЛ, когато лицата по чл. 2, ал. 1, т. 1 - 6, 8, 9^и ю от закона не са получили обезщетение за имуществени вреди и са починали, обезщетението се изплаща на техните наследници - деца, съпруг, родители или на братя и сестри, когато няма други наследници. Тълкуването на правната норма налага изводът, че законодателят е групирал правоимащите по този закон, когато репресираното лице не е получило обезщетение и е починало, по следния начин: в първата група са деца, съпруг и родители, а във втората група са братя и сестри, когато няма други наследници. Този прочит на правната норма се налага от наличието на съюзът "или", който съединява в изречението двете групи правоимащи. Под "други наследници" в случая се има предвид посочените в първата група правоимащи, т. е. когато репресираното лице е починало, но подалите заявление не са преживяла съпруга, деца или родители на репресираното лице, т. е. не са съпруг или наследници по права линия от посочената в закона степен, тогава правоимащи са братя и сестри. Няма съвпадане на правоимащите лица по този специален закон и кръга от

наследници по Закона за наследството, тъй като целта на закона е да бъде обезщетено или самото репресирано лица или лицата, които са роднини от най-близка степен. Жалбоподателят, може да е наследник по заместване по реда на ЗН, но не попада в този кръг наследници, очертан от законодателя в ЗПГРРЛ.

Това налага жалбата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Страните не са искали разноси и такива не следва да се присъждат.

Предвид изложеното, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А.Т.А. *** против заповед № РД-184/13.V.2010 г. на Областен управител -област Перник.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: /п/